

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122201886
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122201886.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., 2. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., obaja právne zastúpení Mgr. Ivan Mazanec, advokát, so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, 2. U9, a.s. so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 35 849 703, právne zastúpený: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, 811 08 Bratislava, IČO: 36 795 038, o zdržanie sa výkonu záložného práva predajom na dobrovoľnej dražbe a o určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/13/2022-113 zo dňa 29.11.2022 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalovaného 1. voči výroku II.

Zrušuje rozsudok vo výrokoch I., II. a IV. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
I. Žalovaný v 1.rade je povinný zdržať sa výkonu záložného práva, predmetom ktorého sú nehnuteľnosti: pozemok - parcela registra „C“, parc. č. 234/1, zastavané plochy a nádvorie o výmere 507m², evidovanej na LV č. XXX, v podiele o veľkosti 1/1 vzhľadom k celku; pozemok - parcela registra „C“, parc. č. 234/5, zastavané plochy a nádvorie o výmere 114m², evidovanej na LV č. XXX, v podiele o veľkosti 1/1 vzhľadom k celku; stavba - súpisné číslo 45, parcela registra „C“, parc. č. 234/5, rodinný dom, evidovaný na LV č. XXX, v podiele o veľkosti 1/1 vzhľadom k celku; nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor, okres Prešov, obec C., katastrálne územie C..

II. Žalovaný v 2.rade je povinný nevykonať dobrovoľnú dražbu, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti: pozemok - parcela registra „C“, parc. č. 234/1, zastavané plochy a nádvorie o výmere 507m², evidovanej na LV č. XXX, v podiele o veľkosti 1/1 vzhľadom k celku; pozemok - parcela registra „C“, parc. č. 234/5, zastavané plochy a nádvorie o výmere 114m², evidovanej na LV č. XXX, v podiele o veľkosti 1/1 vzhľadom k celku; stavba - súpisné číslo 45, parcela registra „C“, parc. č. 234/5, rodinný dom, evidovaný na LV č. XXX, v podiele o veľkosti 1/1 vzhľadom k celku; nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor, okres Prešov, obec C., katastrálne územie C..

III. Súd zamieťa žalobu voči žalovanému v 1.rade a voči žalovanému v 2.rade vo vzťahu k určeniu neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa žalobou, súdu doručenu 21.02.2022, domáhali zdržania sa výkonu záložného práva žalovaným v 1.rade, zároveň uloženia povinnosti

nevykonať dobrovoľnú dražbu žalovaným v 2.rade a určenia neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k realizácii výkonu záložného práva vo vzťahu k obom žalovaným. Svoju žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia ako manželia uzatvorili dňa 28.06.2010 s obchodnou spoločnosťou E. F. G., H., právnym predchodcom žalovaného v 1. rade ako záložným veriteľom Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 157554/Zal. Záložné právo na nehnuteľnosti bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa, ktoré vyplynulo z uzatvorenej Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 157554 uzatvorenej dňa 28.06.2010, a to vo výške 19.500 eur s dlžníkom I. B., nar. XX.XX.XXXX, vo vzťahu k žalobcom ako nevestou. Predmetom záložného práva sú tieto nehnuteľnosti:

- pozemok - parcela registra "C", parc. č. 234/I zastavané plochy a nádvorie o výmere 507 m², evidovanej na LV č.XXX, v podiele o veľkosti I/1;
- pozemok - parcela registra "C", parc. č. 234/5, zastavané plochy a nádvorie o výmere 114 m², evidovanej na LV č. XXX v podiele o veľkosti I/1;
- stavba - súpisne číslo 45, parcela registra "C", parc. č. 234/5, rodinný dom, evidovaný na LV č XXX, v podiel o veľkosti II/;

vedené Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor, okres: J., obec: Chmeľov. katastrálne územie: C.. Podľa žaloby z dôvodu, že dlžníčka neuhrádzala svoj záväzok riadne a včas, o čom však nemali vedomosť, začali namiesto dlžníčky uhrádzať jej dlh, aj keď nemajú vedomosť o výške celého dlhu a napriek tomu žalovaný v 1. rade, na ktorého bola postúpená pohľadávka zo strany Československej obchodnej banky, a.s. im doručil upozornenie o možnosti realizácie dobrovoľnej dražby. Žalovaný v 2. rade im zaslal výzvu na umožnenie vykonania ohodnotenia nehnuteľnosti a jej ohliadky. Ohliadka sa uskutočnila, podľa ohliadajúceho majú nehnuteľnosti hodnotu 70.000 až 100.000 eur. Nehnuteľnosti sú v obydlí žalobcov, ktorí sú poberateľmi invalidného dôchodku a pracujú aby úhradou splátok predišli tomu, že prídu o strechu nad hlavou.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaní so žalobou nesúhlasili, žalovaný v 1. rade uviedol, že jeho pohľadávka voči dlžníkovi z úverovej zmluvy bola právoplatne priznaná rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 17.05.2016, č. k. 24C/48/2015-64, podľa rozsudku dlžníkovi z úverovej zmluvy bolo uložené zaplatiť sumu vo výške 23.223,28 eura s príslušenstvom. K postúpeniu pohľadávky z veriteľa na neho došlo po právoplatnom rozhodnutí súdom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.07.2019. Žalovaný v 2. rade namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu, nakoľko ako dražobník nie je nositeľom žiadnych subjektívnych práv a povinností vyplývajúcich zo záväzkov z právnych vzťahov z úverovej zmluvy, ani zo záložnej zmluvy, existujúcich výlučne medzi žalovaným v 1. rade a žalobcami.

3. Posudzujúc zistený skutkový stav súd prvej inštancie nezistil, že žalovaný v 1. rade nie je veriteľom pohľadávky, ktorá bola priznaná jeho právnenému predchodcovi, Československej banke, a.s. proti žalovanej I. B., v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24C/48/2015 tak, ako uviedol žalovaný v 1. rade. Judikovaná pohľadávka nebola žalobcovi, ktorý ju nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 21951000362 z 30.07.2019 uhradená. Podľa súdu prvej inštancie, tak žalovaný v 1. rade, ako aj žalovaný v 2. rade boli pasívne legitimovaní, aj keď podľa súdu prvej inštancie u žalovaného v 2. rade by potenciálne prichádzala do úvahy aj úvaha o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie. Vychádzal však z akcesority právneho vzťahu, a aj keď žalovaný v 2. rade nie je veriteľom, ale dražobnou spoločnosťou, ktorá dražbu len organizuje, koná „na pokyn“ žalovaného v 1. rade, kvôli istote žalobcov smerom k zabráneniu výkonu dobrovoľnej dražby, považoval preto jeho pasívnu vecnú legitimáciu za danú.

4. Odkazujúc na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 151a, § 151b, § 151c, § 151j a § 497 Obchodného zákonníka mal súd prvej inštancie za to, že žalobe bolo dôvodné vyhovieť. Predmet dražby tvorí obydlie žalobcov, je potrebné akcentovať to, že aby bolo záložné právo pre veriteľa efektívne, hodnota predmetu záložného práva musí byť rovnaká alebo vyššia ako hodnota zabezpečenej pohľadávky pri výške úveru 19.500 eur a doposiaľ uhradenej čiastke 9.154,27 eura bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že dochádza k výraznej disproporcii medzi hodnotou nehnuteľností a výškou pohľadávky žalovaného v 1. rade. Poukázal na to, že úprava výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou je procesom bez obligatórnej preventívnej kontroly zmluvných podmienok. Právo na obydlie je priznané Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, má v zmysle Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonom. Výkonom záložného práva by žalobcovia stratili svoje obydlie, žalovaným po úhrade pohľadávky s príslušenstvom nevznikne žiadna neprimeraná ujma. Podľa súdu prvej inštancie tak meritórne vyhovie žalobcom môže splniť svoj zákonný účel, ktorým je zabezpečenie ochrany práv, ktorých pravdepodobnosť žalobcovia osvedčili, a preto žalobe vyhovel.

5. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc z pomeru úspechu k neúspechu.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v 1. rade, proti výroku I. a II. a žalovaný v 2. rade proti výroku II.

7. Žalovaný v 1. rade v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom žalovanému v 1. rade znemožnil uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalovaného v 1. rade je neprípustné uložiť povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva rozsudkom vo veci samej, čo opakovane judikoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, konkrétne v uzneseniach sp. zn. 8Cdo/147/2017 z 29.01.2019, 5Cdo/113/2017 z 25.04.2019, 2Cdo/36/2019 z 26.08.2019. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vyplýva, že záložnému veriteľovi nie je možné rozsudkom uložiť časovú neobmedzenosť povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva predajom vo verejnej dražbe, ide o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v totožnej právnej otázke, od ktorej sa súd prvej inštancie odklonil bez akéhokoľvek zdôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva žalovaného v 1. rade na spravodlivý proces. Výrokom I. súd časovo neobmedzene zakázal realizovať výkon záložného práva kedykoľvek v budúcnosti, bez ohľadu na zmenu obydľia žalobcov, neuhradenie zabezpečenej pohľadávky, zmenu v pomere výšky zabezpečenej pohľadávky a hodnoty zálohu. Závery súdu odporujú základnej logike veci, pokiaľ by žalobcovia prestali splácať záväzok, záložný veriteľ by nemohol vykonať svoje záložné právo bez ohľadu na nezaplatenie jeho zabezpečenej pohľadávky, a to výlučne pre aktuálne okolnosti, ktoré nemôžu mať právny základ v uložení povinnosti natrvalo sa zdržať výkonu záložného práva. Podľa žalovaného v 1. rade nie je možné vykonať test proporcionality medzi výškou úveru a zálohu, ale výlučne medzi hodnotou pohľadávky a zálohom. V prejednávanom prípade zabezpečená pohľadávka bola právoplatne priznaná vo výške 23.223,28 eura s príslušenstvom, pričom príslušenstvo pohľadávky len k dátumu vydania rozsudku prevyšovalo 20.000 eur. Konajúci súd napriek skutočnosti, že predložený mu bol právoplatný vykonateľný rozsudok súdu o výške zabezpečenej pohľadávky, tento nerešpektoval, vykonal test proporcionality s použitím výšky poskytnutého úveru namiesto výšky samotnej zabezpečenej pohľadávky. Podľa žalovaného v 1. rade rozsudok súdu prvej inštancie je aj nepreskúmateľný v časti, v ktorej uviedol, že výkon záložného práva musí byť posledným možným riešením, t.j. „ultima ratio“, avšak v prejednávanom prípade súd neuviedol aké iné možnosti žalovaný v 1. rade ako záložný veriteľ má pokiaľ by sa žalobcovia rozhodli, že prestanú vykonávať príslušné úhrady. Ako záložný veriteľ nemá žiadny ďalší právny inštitút pre uplatnenie a uspokojenie svojej pohľadávky, keďže už všetky vyčerpal. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku akceptoval obydlie žalobcov, ktoré je predmetom záložného práva, žalovaný v 1. rade uviedol, že záložné právo upravené v Občianskom zákonníku je legitímnym právnym inštitútom, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách, a to bez zreteľa na to, či sa jedná o obydlie alebo nie. Ochranu obydľia nie je možné ponímať ako absolútnu, tieto závery nevyplývajú ani z nálezů Ústavného súdu SR, ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalovaný v 1. rade taktiež uviedol, že žalobcovia, ani dlžník nemali doposiaľ žiadny záujem o uspokojenie zabezpečenej pohľadávky, navyše za situácie, že táto bola už v roku 2016 priznaná právoplatným rozhodnutím súdu. Pre záložného veriteľa je absolútne neprijateľné, aby v dôvodoch nemožnosti výkonu jeho záložného práva bolo pár čiastočných úhrad v priebehu 6 rokov. Žalovaný v 1. rade preto žiadal, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené.

8. Žalovaný v 2. rade v odvolaní voči rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie absolútne nezohľadnil podstatný fakt, ktorým je to, že žalovaný v 2. rade nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Z uvedeného dôvodu mal žalobu voči nemu zamietnuť. Žalovaný v 2. rade nie je zmluvnou stranou úverovej zmluvy, nie je zmluvnou stranou záložnej zmluvy, ako dražobník nie je nositeľom žiadnych subjektívnych práv a povinností vyplývajúcich zo záväzkovoprávných vzťahov z úverovej zmluvy, ani zo záložnej zmluvy, existujúcich výlučne medzi žalovaným v 1. rade ako veriteľom a záložným veriteľom a žalobcami ako záložcami. Žalovaný v 2. rade uviedol, že ako dražobník svoje oprávnenie vykonať dobrovoľnú dražbu odvodzoval výlučne z oprávnenia žalovaného v 1. rade ako záložného veriteľa. Navrhovateľom držby v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách je osoba, ktorá vykonáva záložné právo, záložný veriteľ je osobou oprávnenou rozhodovať o realizácii záložného práva, nie je to dražobník. Dražobník nie je tým, ktorý vo vlastnom mene vykonáva záložné právo, svoje práva v procese dražby odvodzuje od práva záložného veriteľa, žiadal preto, aby bola žaloba voči nemu zamietnutá.

9. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že ich odvolania považujú za odvolania založené na neúplných skutočnostiach. Podľa nich sú účelové a nerelevantné a podľa žalobcov konanie žalovaného v 1. rade je účelové z dôvodu, že v čase vykonania ohliadky nehnuteľností bol dlh už splácaný a konanie žalovaného v 1. rade je tak neprimerané, v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný v 1. rade úmyselne nezohľadňuje fakt, že žalobcovia splácajú dlh po predošlom dlžníkovi, nebola im poskytnutá informácia o zostatku dlžnej čiastky, žalovaný svojim plánovaným konaním výkonom dražby by spôsobil zásah do ich práva na obydlie a do ich práva na súkromný a rodinný život. Jeho konanie je nehumánne a neprimerané. V tomto súdnom konaní nejde o bežnú situáciu, ale až špeciálny prípad vzhľadom na to, že nedisponujú ani zmluvou o úvere, ani zmluvou o zriadení záložného práva. Nemajú informáciu o výške dlžnej sumy a zároveň majú záujem plniť. Preto tento prípad vyžaduje špecifické riešenie a prístup. Zriadením záložného práva sa dostali do veľmi nepríjemnej situácie z dôvodu, že v dobrej viere chceli pomôcť svojej neveste I. B., ktorá sa odmlčala, prestala s nimi komunikovať, neinformovala ich o tom, že sa dostala do omeškania s úhradou dlhu, ani o iných skutočnostiach týkajúcich sa sporu.

K odvolaniu žalovaného v 2. rade uviedli, že je postavené na jedinom dôvode, ktorý podľa ich názoru nie je relevantný; ak by nebola žalovanému v 2. rade uložená povinnosť aby nevykonal dobrovoľnú dražbu, žalobcovia, aby sa ocitli v stave právnej neistoty. Žiadali preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

10. Žalovaný v 1. rade v reakcii na vyjadrenie žalobcov k jeho odvolaniu uviedol, že sa pridrižiava všetkým vyjadreniam, ktoré v konaní realizoval, žalobcovia sa snažia zjavne umelo vnuknúť dojem, že dražobným procesom by malo byť zasiahnuté do ich práv. Záložné právo predstavuje právny prostriedok zabezpečenia pohľadávky a jej príslušenstva. Uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva zriadili k nehnuteľnostiam v ich vlastníctve záložné právo, dali súhlas k realizácii záložného práva dražbou. Jeho právny predchodca voči žalobcom splnil všetky povinnosti, ku ktorým sa v úverovej zmluve zaviazal, oprávnené k plneniu povinnosti dlžníka uplatnil svoj nárok na súde a žalovaný má voči dlžníkovi judikovanú pohľadávku. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že pohľadávku splácajú, ide o tvrdenie účelové, žalovaný v 1. rade eviduje len dve „navýšené“ platby, a to platbu z 01.02.2023 vo výške 200 eur a platbu z 28.02.2023 vo výške 200 eur. Podľa žalovaného v 1. rade žalobcovia zrejme účelovo opomínajú, že mali možnosť vyriešiť vzniknutú situáciu alternatívnym spôsobom, napr. dobrovoľnou úhradou zabezpečenej pohľadávky, návrhom postupného splácania dlhu. Námietky žalobcov ohľadom dobrých mravov, dobromyseľnosti a čestnosti sú výslovne účelovo nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko sú to práve žalobcovia, ktorí nemajú žiadny záujem na splatení pohľadávky, čo potvrdzuje aj výška platieb v rozmedzí 6 rokov; žalobcovia v replike k vyjadreniu žalovaného v 1. rade uviedli, že žalovaný v 1. rade sa vôbec nevyssporiadal s otázkou subsidiarity voči zabezpečovanému záväzku a naďalej ignoruje skutočnosť, že záložné právo je len podporným zdrojom uspokojenia pohľadávky záložného veriteľa. Pokiaľ žalovaný v 1. rade uviedol, že žalobcovia nemajú záujem na splatení pohľadávky, uviedli, že žalovaný v 1. rade veľmi dobre vie o ich snahe o úhrade dlžnej sumy. Žalobcovia začali s úhradou dlhu dlžníka hneď ako sa dozvedeli o skutočnosti, že dlžník svoj dlh neuhrádza. Navyiac niekoľkokrát žalovaného v 1. rade vyzývali, aby im poskytol informáciu o zostatku dlžnej čiastky, čo sa ale nestalo.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel, vzhľadom na prioritnú povinnosť skúmania podmienok prípustnosti odvolania, k záveru o existencii predpokladov pre odmietnutie odvolania žalovaného v 1. rade v časti a následne o neexistencii predpokladov pre potvrdenie ani zmenu odvolaniami napadnutého rozsudku.

12. Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Žalovaný v 1. rade podal odvolanie nielen voči výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola jemu uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, ale aj voči výroku II., ktorým bola uložená povinnosť žalovanému v 2. rade. Výrokom II. nebolo však rozhodnuté v neprospech žalovaného v 1. rade, vo vzťahu k tomuto výroku nebol stranou oprávnenou k podaniu odvolania, odvolací súd preto odvolanie žalovaného v 1. rade voči výroku II. odmietol podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku majúci za to, že odvolanie žalovaného v 1. rade proti výroku II. smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

13. Podľa článku 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

14. Podľa § 220 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu

15. Súd prvej inštancie o žalobe rozhodol dňa 29.11.2022, v čase jeho rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky ako najvyššia súdna inštancia pre oblasť výkladu všeobecného práva opakovane rozhodol v tom zmysle, že rozhodnutie vo veci samej, ktorým sa ukladá povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na neobmedzený, vopred neurčený čas je neprimeraným zásahom do práva záložného veriteľa uspokojiť sa v budúcnosti z predmetu záložného práva. Ide o rozhodnutia, na ktoré poukázal žalovaný v 1. rade vo svojom odvolaní, a to uznesenia sp. zn. 8Cdo/147/2017 z 29.01.2019, sp. zn. 5Cdo/113/2017 z 25.04.2019, aj sp. zn. 2Cdo/36/2019 z 26.08.2019. Názormi najvyššej súdnej autority sa súd prvej inštancie nezaoberal, nevenoval im žiadnu pozornosť. Dôvody jeho rozsudku neobsahujú žiadne zdôvodnenie odklonu od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá je ustálenou.

Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva akýmkoľvek spôsobom napriek tomu, že žalovaný v 1. rade disponuje judikovanou pohľadávkou, nárok z ktorej je zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva, ktorú v bode 38 dôvodov rozsudku vyhodnotil ako platný právny úkon. Žalobcovia pritom sú osobami, ktoré na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy poskytli svoje nehnuteľnosti ako predmet zálohu, nie sú dlžníkmi z úverovej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi dlžníkom z úverovej zmluvy a právnym predchodcom žalobcu, veriteľom z úverovej zmluvy, ktorým bola Československá obchodná banka, a.s. Na všetky tieto skutočnosti poukazovali žalovaní v priebehu konania.

16. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, súčasťou práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces je, aby súd vo veci na skutkový stav aplikoval platný a účinný právny predpis, objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie z hľadiska relevantných predpisov v zmysle zásady iura novit curia a starostlivo sa vecou zaoberal tak, aby poskytol účinnú právnu ochranu (sp. zn. II. ÚS 71/97, III. ÚS 64/2000, IV. ÚS 77/02, II. ÚS 249/04), pričom rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné argumenty, na základe ktorých je založené a vysporiadať sa s tými argumentmi účastníkov, ktoré sú vo veci relevantné (III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03).

17. Žaloba v zmysle dôvodov, pre ktoré bola podaná, bola založená na tvrdení o tom, že je potrebné uložiť žalovanému v 1. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a žalovanému v 2. rade povinnosť nevykonať dobrovoľnú dražbu, predmetom ktorej mali byť nehnuteľnosti, ktoré žalobcovia dali do zálohu na zabezpečenie pohľadávky, nakoľko predmetom zálohu je nehnuteľnosť, ktorá je obydlím žalobcov.

18. Súd prvej inštancie tento argument o tom, že predmetom dražby má byť obydlie žalobcov mal za zásadný, podľa neho existuje právo každého na rešpektovanie svojho obydlia, súd prvej inštancie vzhľadom na tento charakter predmetu zálohu preto žalobe vyhovel. V jeho rozhodnutí však absentuje právne zdôvodnenie v zmysle odkazu na právnu normu, ktorá by neumožňovala, resp. zakazovala uspokojenie pohľadávky veriteľa z takého predmetu zálohu, ktorý je obydlím. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v citovaných rozhodnutiach 8Cdo 147/2017 z 29.01.2019, 2Cdo/36/2016 z 26.08.2019, ale aj v rozhodnutí 3Cdo/94/2019 z 18.02.2020 poukázal na to, že strata obydlia predstavuje obrovský zásah a spôsobuje veľmi nepriaznivú situáciu, toto právo nemožno ale chápať ako absolútne nedotknuteľné.

19. V rozsudku súdu prvej inštancie absentujú dôvody odklonu od názorov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré žalovaný v 1. rade poukázal v odvolaní sa súd prvej inštancie ako už bolo uvedené, vôbec nezaoberal. Zmätočná je aj argumentácia

súdu prvej inštancie vo vzťahu k existencii pasívnej legitímácie žalovaného v 2. rade, ktorý je subjektom realizujúcim svoju činnosť odvodenú od oprávnenia, ktoré žalovanému v 1. rade prislúcha titulom statusu osoby oprávnenej k realizácii záložného práva.

20. Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, t.j. vo výrokoch I., II. a vo výroku IV. ako súvisiaceho výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a rozhodne. Pokiaľ zotrúva na svojom názore o tom, že je možné uložiť záložnému veriteľovi bez akéhokoľvek časového obmedzenia zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom zálohu, ktorý záver nie je súladný s názormi najvyššej súdnej autority, odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dôkladne odôvodní. Vzhľadom na to, že žaloba smeruje proti dvom žalovaným, pričom žalovaný v 2. rade od začiatku namietka, že pasívne legitimovaným nie je, bude sa zaoberať touto námietkou žalovaného v 2. rade v tom zmysle, že predmetom konania nie je žaloba o neplatnosť dražby, ale žaloba o zdržanie sa výkonu záložného práva, pričom výkon záložného práva je v dispozícii záložného veriteľa.

V novom rozhodnutí bude vychádzať z toho, že žalobcovia sa žalobou domáhajú, ako vyplýva z petitu žaloby, zdržania sa výkonu záložného práva vo všeobecnosti, nielen výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou. S prihliadnutím na argument a práve na obydlie, ktoré má byť priznané Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v zmysle článku 8 (bod 40 odôvodnenia rozhodnutia), zaoberať sa bude názorom vyplývajúcim z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva zo 04.11.2014, k sťažnostiam č. 11809/12 a 35284/13 a názoru tam vysloveného, že článok 8 Dohovoru nepozná právo na poskytnutie obydlia (bod 66 veta prvá).

Súd prvej inštancie sa v novom rozhodnutí vysporiada aj s ďalšou argumentáciou žalovaných uvedenou v ich odvolaní, ktorú prezentovali aj v priebehu konania. Pokiaľ ju bude mať za argumentáciu pre nové rozhodnutie významnú, spôsobilú ovplyvniť záver, ku ktorému pôvodne dospel, vysporiada sa s ňou.

22. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne opätovne aj o nároku na náhradu trov konania, nakoľko výrok o trovách konania je závislým výrokom, ktorými bolo rozhodnuté vo veci samej. Rozhodne taktiež o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.